

Novice

VSEBINA

INTERVJU

Uspeh bo odvisen predvsem od nas samih

SINDIKALNE NOVICE

Uresničevanje zakona o privatizaciji SŽ

NI MI VSEENO!

POHODNIŠTVO

Zadnji letošnji pohod slovenskih železarjev

HOKEJSKI KOTIČEK

Uspešno pripravljalo obdobje

Nova imena tujih hokejistov

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE

USPEH BO ODVIŠEN PREDVSEM OD NAS SAMIH

INTERVJU Z DR. VASILIJEM PREŠERNOM

Prof. dr. Vasilij Prešern je glavni direktor Acronija od avgusta dalje. Njegov odnos do sanacije, dela in metalurgije kot stroke pa je gotovo tema, ki bo zanimala zaposlene v Acroniju. Dr. Prešern meni, da se večina zaposlenih še vedno premalo zaveda, da se lahko Acroni izvleče iz krize le z vestnim in kakovostno opravljenim delom vseh zaposlenih ter, da je prihodnost Acronija odvisna predvsem od njih samih.

Morda bi se najprej kar sami predstavili.

V SŽ delam že 27 let. Najprej sem delal na Metalurškem inštitutu na oddelku za obdelavo tekočega jekla, ki je bil nekoč v sistemu SOZD SŽ. Nekaj časa sem bil vodja tega oddelka, nazadnje pa sem bil tudi pomočnik direktorja inštituta. Ampak tudi takrat sem vsaj tri dni na teden preživel v jeklnah vseh treh železarn. Zato zelo dobro poznam vse tri. Osebo poznam tudi vse metalurge, saj nas je tako malo, da smo si vsi na ti. Vsi poznamo dvajset generacij pred sabo in dvajset za sabo. Tudi moj oče je bil metalurg, eden izmed treh, ki so bili po vojni v Sloveniji, tako, da sem mladost preživel na Jesenicah. Z metalurgijo sem tako rekoč zastrupljen in sem jo podedoval. Brez kakšnih večjih dilem sem se odločil za ta študij.

Kako dobro poznate Acroni in kako bi ocenili njegovo konkurenčnost?

Acroni, njegov program in ljudi dobro poznam. Veliko sem potoval, obiskal sem več kot devetdeset železarn po svetu in znam primerjati opremo, tehnologijo, ljudi v različnih železarnah in lahko trdim, da so SŽ koncern, ki se ukvarja s popolnoma enakimi težavami prestrukturiranja, preživetja, lastninjenja, kot večina zahodnoevropske metalurgije. Nikoli ne želim naših železarn in jekln primerjati z vzhodnoevropskimi, saj sem prepričan, da imamo pred njimi ogromno prednosti in smo tudi v razvoju in znanju več let pred njimi. Čeprav je res, da nekatere države veliko vlagajo v metalurgijo, pa sem prepričan, da takšnih izdelkov kot jih izdeluje Acroni in SŽ nasploh, ne moreš izdelati samo z nakupom opreme. Omenil sem zahodnoevropsko metalurgijo; British Steel, Voest, celotna italijanska metalurgija, španska metalurgija, Usinor - Francozi,.... Vse te družbe so bile še deset let nazaj v stodoletni državni lasti. Zaradi težav z usklajevanjem kapacitet, programov, zaposlenosti je bila prva skupna povezava med zahodnoevropskimi državami prav Evropska skupnost za premog in jeklo, ki je tudi osnova združevanja gospodarstev in nastanka Evropske Unije. S tem podatkom želim poudariti, da je na področju metalurgije prišlo do velikega prestrukturiranja, kar je seveda povezano z velikimi denarji. Italijanske železarne so dobile v desetih letih več kot 30 milijard mark. Avstrijski Voest je tri mesece pred privatizacijo od države dobil »darilo« v višini 700 milijonov mark za investicije. V zadnjem paketu sanacije in v začetku formalne privatizacije februarja letos smo naredili analizo, koliko je v desetih letih posamezna država investirala na tono jekla za prestrukturiranje železarstva. V Sloveniji je ta znesek 82 nemških mark na tono, če računamo od leta 1991, ko se je sanacija začela. Na vrhu lestvice držav, ki največ prispevajo k prestrukturiranju železarstva sta Španija in Italija, Slovenija pa je nekje na spodnji polovici te lestvice.

Kako ocenjujete dosedANJI potek sanacije SŽ?

Glede na vsa našeta dejstva po mojem mnenju nima nihče pravice reči, da se pri nas denar meče v brezno brez dna. Pred desetimi leti je bilo železarjev 18.000, kapacitete smo imeli za izdelavo milijon ton jekla, danes je železarjev samo 6.000 in to brez večjega pošiljanja ljudi na cesto. Praktično je šlo za prešolanje, prestrukturiranje ali predčasno upokojitve. Vsi takšni kadrovske problemi so povezani z denarjem in s pomočjo lastnika smo ga ogromno vložili. Zmanjšali smo proizvodne kapacitete za več kot polovico, tako da danes proizvodnja znaša okoli 400.000 do 500.000 ton kakovostnega programa. Danes je na Jesenicah ena elektrooblačna peč, pred desetimi ali dvanajstimi leti je bilo šest martinov in dve peči. V Ravnah je bilo pet peči, danes sta samo še dve, v Štorah so bile tri, danes je ena, tako da je celotno prestrukturiranje šlo v smeri optimiziranja. Na tem nivoju se prav gotovo približujemo Evropi. Ne smemo pa pozabiti dejstva, ki nas je v samostojni Sloveniji zelo prizadelo. Pred petnajstimi leti smo v Jugoslavijo prodajali 80 odstotkov celotne proizvodnje. Podjetja skoraj niso poznala trženja, ampak distribucijo. Jugoslovanski trg pa je absorbiral vse izdelke. Slovenija je imela to prednost, da je bila za kakšnih 30% boljše od ostale Jugoslavije, cene pa so se oblikovale na nivoju cele države. Prav zaradi tega so bila to leta razcveta slovenske metalurgije. Gradili so se stadioni, bazeni, šole, smučišča, investiralo se je povsod in to brez kakšnih predhodnih marketinških raziskav. Vse se je vrtelo znotraj Jugoslavije. Sklepale so se enoletne pogodbe, nato pa se je naslednjih enajst mesecev izvrševala distribucija jekla po državi. Konec devetdesetih let so SŽ izgubile praktično vse trge. Lani je bilo prodaje za okoli 650 milijonov mark, od tega je bilo izvoza skoraj 70%. Vse bivše jugoslovanske

republike, vključno s Hrvaško in Makedonijo, pa predstavljajo manj kot 3% izvoza. Zato smo morali prodreti na trgi, kjer je najhujša konkurenca, kjer že desetletja veljajo vsi tržni zakoni, kot so »just-in-time-delivery« in kakovostni zahtevki. Vseeno pa smo se bili sposobni spopasti tudi s tako konkurenco. Še vedno imamo izredno malo reklamacij na izdelke, žal pa smo mnogo premalo naredili na področju zmanjševanja stroškov proizvodnje. V Sloveniji je za to izredno malo visoko usposobljenih strokovnjakov. V tujini se za to šolajo več deset let.

Kaj so najšibkeje točke sanacije?

Vsi zgoraj naštet dejavniki vplivajo na končni izračun stroškov, ki so nekajkrat večji kot pri konkurenci, pa čeprav so zaposleni v tujini štirikrat boljše plačani. V svetu trdijo, da se da proizvodnjo voditi z enomesečno zalogo. Če je 18.000 ton proizvodnje, bi se moralo vrteti okoli 18.000 ton izdelkov. V Acroniju je zalog okoli 35.000 ton. Tona izdelka je tisoč mark, skupaj zneso 35 milijonov mark. Pa še deset milijonov v zalogah, to je 45 milijonov mark. Če bi zaloge znižali za 10.000 ton, bi dobili 10 milijonov mark. Za 10 milijonov mark plačujemo 15% obresti, kar znaša 1.5 milijona mark obresti na leto! Sploh ne morem verjeti, da nam banke ta denar poberejo kot smetano. Teh dejstev pa se seveda čez noč ne da spremeniti. Železarska podjetja so kot ogromne ladje, ki počasi plujejo v neko smer in včasih je ta smer lahko negativna. Nato pridejo ljudje, ki začnejo ladjo obračati in traja veliko časa, da se stvari uredijo. Na spremembe vpliva tudi družbeno okolje in politika, a o tem sploh ne bi govoril. V SŽ je danes energija precej dražja kot pri konkurenci, dejstvo pa je, da imajo slovenska gospodinjstva trikrat cenejšo energijo kot gospodinjstva v tujini.

Omenili smo že tudi Metalurški Inštitut. Ali je povezava še dovolj trdna med znanjem, razvojem in poslom?

Sem tudi v upravnem odboru tega inštituta, ki se sedaj imenuje Inštitut za kovinske materiale, ker že sama beseda metalurgija sedaj ni tako popularna. Na Inštitutu je še vedno veliko strokovnjakov, ki imajo veliko znanja, možnost sodelovanja in vpliva na razvoj izdelkov, tehnologij, optimizacije, raznih proizvodenj. Zaradi takšnih in drugačnih razlogov pa sodelovanje še zdaleč ni na takem nivoju kot bi lahko bilo ali bi moralo biti. Veliko razlogov je v družbah SŽ, ki se neprestano otepaajo z izgubami, sanacijami. Vsekakor se zavedam pomena pomoči znanja in zato bomo te vezi utrjevali. Še vedno sem v službi v holdingu, tako da imam v Acroniju dodatno vlogo. Skrbim, da se delajo skupaj pomembne stvari, je pa premalo sodelovanja. Želel bi še poudariti, da imamo po eni strani v SŽ veliko kadrov z visoko izobrazbo, v postopkih očiščevanja se je število teh ljudi še najmanj zmanjševalo. So pa praviloma iz SŽ odhajali najboljši kadri. To je ta resnica, vzrok, zakaj imamo bistveno premalo uspešnih, temperamentnih, širokih ljudi, ki bi šli v svet ali znali dejansko voditi uspešno poslovanje. Imen ne bi omenjal, praktično vse slovenske večje firme, ki se ukvarjajo s prometom z metalurškimi izdelki zaposlujejo bivše uslužbence SŽ, ali njihove štipendiste. Veliko bank na Štajerskem, Gorenjskem in v Ljubljani ima na vodilnih ali najpomembnejših mestih bivše »financarje« iz SŽ. Tudi tega problema se ne da spremeniti kar čez noč. Trudimo se, da bi podjetja za katera mislimo, da imajo perspektivo, usposobiti do te mere, da bi lahko trženje, nabavo in prodajo ohranili, ko se bodo prodajala.

Verjetno ste pravi, da nam bi povedali, kam gre jeklarska industrija svetovno. Kakšni so glavni globalni trendi?

Proizvodnja jekla v svetu vsako leto raste. V lanskem letu je prvič dosegla magičnih 800 milijonov ton, tudi letos se ti trendi nadaljujejo. Rast je v odstotkih sicer majhna, a pri 800 mio ton je 1 % kar 8 mio ton. Samo rast presega kapacitete dvajsetih železarn, kot so slovenske. To pomeni, ker se jeklo ne dela na zalogo, da je strojna industrija, predvsem avtomobilska, ladjedelništvo, gradbeništvo v vzponu, ki mogoče ni vedno v vseh delih sveta enakomerno porazdeljen, trendi pa vsekakor naraščajo. V kakšno smer gre metalurgija je po mojem mnenju za naslednjih dvajset let jasno. Že danes je pol jekla izdelano s postopkom elektroobločnih peči, kakršne imajo tudi SŽ. Surovina je staro železo, oziroma rečemo jekleni odpadke.

Jeklo je ena izmed redkih surovin in jekleni izdelki so eni redkih, ki se lahko v celoti reciklirajo. Obstajajo tudi točne analize, kdaj se jeklo povrne. Nerjavno se po statistikah po 15 letih vrne nazaj v proizvodnjo. 400 milijonov ton jekla je narejenega s pomočjo elektroobločnih peči, za kar je potrebnih 450 milijonov ton starega železa. Proizvodnjo elektroobločnih peči je mogoče tudi ekološko voditi. Zato je v Evropi veliko železarn, ki se razvijajo v tej smeri. Ogromne, integralne železarne pa gradijo ali selijo ob morja in v države, kjer je energija poceni in ruda blizu in kakovostna, kot so na primer Brazilija, Indija, Severna Afrika. V elektropečeh se dela kakovostno jeklo, v ogromnih jeklarnah pa se dela masovno jeklo.

Ocenite možnosti Acronija na trgu in v prihodnje.

Acroni vsekakor ima možnosti in prihodnost, je pa vprašanje koliko jih bomo znali izkoristiti. Če nam bo uspelo do konca drugega leta stvari obrniti na bolje in bomo lahko v prihodnjem letu zmanjšali stroške, ali prihranili vsaj milijon mark na mesec v primerjavi s letošnjim letom, potem bomo na poti, da Acroni postane uspešno podjetje, ki posluje pozitivno. V svetu podobne tovarne s podobno opremo danes obratujejo pozitivno.

Kakšen kratek komentar morda še samo na Eurofer, glede na to, da to verjetno zanima zaposlene?

O tem smo se že veliko pogovarjali, zadevo sem tudi že razložil poslovoilstvu. Dejstvo je, da smo v zadnjih dveh, treh letih osvojili izdelek, ki se mu reče debela nerjavna lužena pločevina. Na tem področju smo postali eden od pomembnih proizvajalcev v Evropi. V lanskem letu smo v Evropo prodali 17.000 ton, trg za te izdelke pa je velik približno 220.000 ton, tako da je naš delež okrog 8-9% Evropskega trga. Govoril bom bolj uradne stvari. V Euroferju, ki združuje večino evropskih proizvajalcev jekla so 3. avgusta proti Acroniju, oz. proti Sloveniji in Acroniju, kot proizvajalcu jekla vložili pritožbo, da prodajamo ta jekla prepoceni. Niti ni čisto jasno, ali mislijo, da je cenejše kot doma, ali cenejše kot lastni stroški. Ta vloga je bila sprejeta, zato se bo začel postopek preiskovanja. Dobili bomo goro papirjev, ki jih bo treba izpolniti.

SINDIKALNE NOVICE

URESNIČEVANJE ZAKONA O PRIVATIZACIJI SŽ

Zakon o privatizaciji SŽ je bil v Državnem zboru sprejet v mesecu februarju. V zakonu je med drugim priznana pravica zaposlenih, da pri privatizaciji vložijo tudi lastninske certifikate, kar pa velja samo za zaposlene. Za zaposlene, bivše zaposlene in upokojece pa so pomembna določila zakona, ki urejajo interno razdelitev notranjim upravičencem in s tem zamenjavo potrdil o premalo izplačanih plačah iz obdobja leta 1991 - 1992, za delnice SŽ. Zakon sicer ne bo zadovoljil vseh, vendar smo v SKEI mnenja, da je v marsikaterem pogledu pozitiven.

Program privatizacije je pripravil Koncern SŽ, za strokovno izvedbo pa je najel družbo Privata iz Ljubljane, ki bo na vseh treh lokacijah izvedla organizacijsko tehnični del programa.

V skladu z zakonom je bila na lokaciji Jesenice ustanovljena družba pooblaščenka z imenom LAMETA d.d.. Družba pooblaščenka je delniška družba, v katero notranji upravičenci v skladu z zakonom vložijo delnice SŽ in v zameno pridobijo delnice te družbe. Ustanovitelji družbe LAMETA d.d. so na prvi seji izvolili nadzorni svet družbe, sprejeli statut družbe ter podpisali vse dokumente, ki so potrebni za registracijo družbe pooblaščenke na sodišču.

Na prvi seji se je dne 19.07.98 sestal tudi nadzorni svet, ki je imenoval v.d. direktorja družbe in izvolil v.d. predsednika nadzornega sveta. V nadaljevanju izvajanja zakona pričakujemo, da bo družba pooblaščenka na sodišču registrirana do sredine meseca septembra.

Lastniki listin o premalo izplačanih plačah smo v tem mesecu prejeli pisno obvestilo o vrednosti in številu delnic ter o načinu in mestu vplačila.

Za SKEI ACRONI
Milan Šulc

30. Izbira Gorenjske banke za nakazilo plač

Prekinitve poslovnega sodelovanja z Gorenjsko banko je možno, vendar mora komitent vrniti vse plačilne instrumente: čekovne blankete (vsi čeki v obtoku morajo biti že vnovčeni), bančno kartico in plačilne kartice. Poravnano mora biti tudi dovoljeno negativno stanje iz naslova koriščenja limita. V primeru, da ima občan v banki najeto posojilo, se od dneva prekinitve poslovnega sodelovanja obrestna mera poveča v skladu s takrat veljavnim Sklepom o višini obrestnih mer Gorenjske banke d.d. Kranj.

Opozoriti pa želimo, da od avgusta letošnjega leta imetniki hranilnih knjižic lahko odprejo gotovinski račun, ki jim omogoča poslovanje preko bankomatov 24 ur na dan. S tem se izognejo vrstam na bančnih okencih. Banka imetnike gotovinskih računov mesečno obvešča o stanju na računu.

Na osnovi poslovnega sodelovanja občani lahko najamejo vse vrste posojil pod ugodnejšimi pogoji. Imetniki tekočih računov lahko zaprosijo tudi za izredni limit in za izdajo ene od plačilnih kartic.

Polonca Marjanovič

31. Premakljiv delovni čas

V zadnjem času se je pojavilo kar nekaj vprašanj, ki so se nanašala na delovni čas v našem podjetju. Zaposlene predvsem zanima, zakaj se ne uvede premakljiv delovni čas.

Narava delovnega procesa v Acroniju je takšna, da večina zaposlenih dela v treh izmenah. Vsi zaposleni, ki so razvrščeni v 8. in 9. plačilni razred, pa morajo biti v podjetju obvezno prisotni od 7.30 do 16.00 ure. Glede na to, da velika večina ne more imeti premakljivega delovnega časa in tudi zato, da delovni proces kljub naštetim dejstvom ne more zastati, se morajo temu prilagoditi tudi vse druge administrativne službe.

V primeru, da bodo dani pogoji za spremembo organizacije dela (zunanj in notranji), pa se bo tudi delovni čas zaposlenih v Acroniju lahko prilagodil novim dejstvom.

Polonca Marjanovič

32. Plačilo nadur

Organizacija dela v oddelku FTVT zaradi odvisnosti od drugih dejavnikov v proizvodnji (valjanje, luženje in žarenje) ni vedno mogoča po sistemu 5+2, ker se moramo sproti prilagajati nastali situaciji. To pa pomeni organizirati delo tudi na prosto soboto, nedeljo ali praznik. Ker zaradi pomanjkanja naročil in posledično nizkega plana proizvodnje ter odpreme ni dela za cel mesec, delavci koristijo ure, ki jih naredijo izven rednega razporeda dela.

Ernest Medja

33. Kje je avto....?

G. Omejc je kot član posloводства za proizvodnjo in tehnologijo v družbi SŽ Acroni d.o.o., vozil službeni avtomobil znamke citroen, tip xantia 1,8 SX. Navedeni avto je bil po razrešitvi g. Omejca, v skladu s pogodbo o uporabi službenega vozila, prodan.

Simona Ferjan, odvetnica

34. Počitniški domovi, študentske sobe

1. Informacijo v zvezi z počitniškimi domovi nam je posredoval g. Emil Ažman, dipl.ing., direktor družbe Meting in ga v celoti objavljamo:

“Odločitve o prenehanju letovanj v tujini in prodaji objektov (Crikvenica, Biograd, prikolice) so bile sprejete na vodstvu Slovenskih železarn oziroma na upravnih odborih in pozneje skupščinah družb, ki so te objekte imele v lasti ali upravljanju.

Domače počitniške kapacitete v Moravskih toplicah in Ptujskih toplicah so po odločitvi vodstva Slovenskih železarn prešle v last oziroma upravljanje na Meting ŽJ d.o.o..

Meting vsako leto izdela okvirni program letovanja, določi popuste za delavce družb sistema Slovenskih železarn in o tem obvesti vodstva družb. Za obveščanje svojih delavcev pa poskrbijo družbe same.”

2. V študentskih domovih v Ljubljani je imela Železarna Jesenice razpolagalno pravico do določenega števila sob oziroma postelj za svoje štipendiste. Po sklepu uprave Študentskih domov je leta 1990 prevzela v upravljanje celoten posteljni fond Študentska organizacija, s tem pa so podjetja izgubila svojo razpolagalno pravico.

Kadrovska služba

PREDLOGI

V aneksu Vroče valjarne je neznani storilec skrinjico odtrgal z zidu in jo odrgel pred stavbo, kjer je ležala več dni. Delavec z oddelka RTA jo je opazil in postavil na prejšnje mesto. Ker je poškodovana (odtrgana je zadnja stena), smo jo morali dati v popravilo, tokrat na račun obrata Vroča valjarne. V prihodnje jo bomo zaračunali tam zaposlenim delavcem, če se ne bo ugotovilo, kdo je to storil. Žal nam takšna dejanja niso v prid in ponos, pač pa kažejo našo kulturo in odnos do skupne lastnine.

V skrinjicah smo tokrat našli le tri predloge. Odgovore bomo objavili v naslednji številki.

Lilijana Markež

35. Parkirišče na Javorniku

Na parkirišču pod upravno stavbo na Javorniku je še vedno precej udarnih jam, odstraniti pa bi bilo potrebno tudi nevozna avtomobila, ki sta parkirana tako, da zavzemata za 3 - 4 vozila prostora.

36. Stimulacija za nekadilce

Izkoristek delovnega časa nekadilcev je boljši, zato predlagam, da vsi nekadilci dobijo stimulacijo!

37. Interni časopis Novice

Teme, ki se pojavljajo v Novicah so neaktualne in zastarele. Sodeč po junjski številki, je marsikomu (ki mu ne bi smelo biti), vseeno: udarna tema topli obrok, nepodpisan intervju z dr. Tasičem, kvaliteten prispevek o ekologiji in od štirih ena stran hokeja. Posloводство se preveč ukvarja s prehrano, boni, parkirišči itd. in premalo s poslovnimi rezultati. Menda nam primanjkuje naročil, odhaja dober kader, nihče noče študirati metalurgije, ni zaščitnih sredstev in rezervnih delov ter tehnološke in vsakršne discipline. Vendar o tem zaposleni ne sprašujejo. Posloводство Acronija, ki je obenem uredniški odbor pa dobro ve, da je veliko lažje voditi neuke in neinformirane.

Zanima me, komu je namenjen tako nekvaliteten časopis. Zaposlenim z namenom informiranja gotovo ne. Iz njega se vidi, da smo v našem podjetju mojstri za vse in da se vsega lotimo ne glede ali imamo za to znanje ali ne. Časopise po pravilu delajo novinarji, pri nas pa kar sami, zato raje prihranite denar za kaj drugega, za Novicami se ne bo tožilo mnogim.

POHODNIŠTVO

ZADNJI LETOŠNJI POHOD SLOVENSKEGA ŽELEZARJEV

Jeseniški železarji, katerim so se tokrat pridružili tudi člani Društva inženirjev in tehnikov Jesenice, smo Korošcem in Štajercem vrnilli gostoljubje v soboto 12.9.98.

V domu Klementa Juga v Lepeni se nas je zbralo kar 113 vnetih planincev, ki se družimo že skoraj trideset let. Žal nam je slabo vreme onemogočilo načrtovani pohod na Krnska jezera in Krn. Lilo je kot iz škafe, zato smo se odpeljali do Kobarida, kjer smo si ogledali muzej Soške fronte. Za mnoge je bilo to lepo doživetje kljub sicer tragičnim dogodkom, prikazanim iz naše zgodovine. Na poti proti domu smo pogledali še v Trentarski muzej in tako pridobili nova spoznanja o življenju ljudi ob Soči.

Malo mokri, sicer pa zelo zadovoljni smo se ob koncu izleta zbrali v Erjavčevi koči, kjer smo se ob topli malici in pijači poslovlili za letos z obljubami, da se prihodnje leto spet vidimo.

Izvedbo izleta so nam omogočili SŽ Acroni, občina Jesenice, Klavnicar Jesenice, g. Janez Komel, trgovska podjetja Živila Kranj, Špecerija Bled, Rožca, Golding in Robi z Jesenic, restavracija »Pikova dama« in samostojni podjetniki Krupenko Aljoša, Jug Lado ter Klinar Mirko. Pripravljalni odbor se vsem prav lepo zahvaljuje za podarjeno.

Seveda se za pomoč pri organizaciji in vodenju izleta zahvaljujemo tudi GRS Jesenice in PD Jesenice, ter osebju Erjavčeve koče za odlično hrano, gostoljubje in postrežbo.

Janez Avsenik

HOKEJSKI KOTIČEK

USPEŠNO PRIPRAVLJALNO OBDOBJE

Prve tekme pred začetkom Alpske lige in državnega prvenstva so pokazale, da je bil načrt priprav trenerja Pavleta Kavčiča izpolnjen stoodstotno. Velik poudarek je bil pri nabiranju fizične moči, podoba ekipe Acroni pa se je začela dokončno oblikovati med uspešnim nastopanjem na blejski poletni ligi, kjer so ljubljanski zmajji že drugič to sezono morali priznati premoč Jeseničanov. Ko bi se to le nadaljevalo še naprej. Križem rok v vročem avgustu ni stala tudi uprava kluba. Tako so se najprej dogovorili za prestop Marka Smoleja iz Bleda na Jesenice, nato so izbrali dva tuja igralca, kot pika na i uspešnemu delu funkcionarjev pa je potrebno šteti prihod prvega, v Ljubljani vzgojenega hokejista. Andrej Brodnik, reprezentančni branilec, ki ima izkušnje tudi iz Švedske lige, je v zadnjih avgustovskih dneh sprejel odločitev za prihod na Jesenice in tako postal prvi Ljubljančan v rdečem hokejskem dresu. Tradicija jeseniškega hokeja je tako dokončno postala del zgodovine in ponosno poudarjanje v slogu: »za nas nikoli ni igral Ljubljančan« je le še za hokejske romantike, ki pa v sedanjih časih na vročih ledenih ploskvah nimajo kaj iskati. Šport in seveda tudi jeseniški hokej ni nobena izjema, je postal posel, ki se ga lahko lotevajo le pravi profesionalci, amaterjem pa je rezervirano mesto na tribunah.

NOVA IMENA TUJIH HOKEJISTOV

Potem, ko so se od leta 1987 na Jesenicah kot tujci izmenjavali Čehi, Američani, Kanadčani in Rusi, imata nova tujca popolnoma nov status. Maurizio Catenacci in Carmine Vanija v hokejskem svetu označujejo kot Italo-Kanadčana, ti pa so si predvsem v evropskih hokejskih ligah pridobili renome borbenih in srboritih hokejistov. Maurizio Catenacci je rojen 5.5.1964, visok je 180 cm in tehta 80 kg. V Evropo je prišel leta 1990 k italijanskemu Vareseju, nato je igral za Milano Devils, Fiemme in Courmaast, za sezono skočil v francoski Grenoble in se zopet vrnil v domovino svojih starih staršev k Brunicu ter bil prvi strelec kluba in sedmi strelec italijanskega državnega prvenstva.

Drugi Italo-Kanadčan, Carmine Vani, ki je rojen 7.9.1964, visok 186 cm in tehta 95 kg, ima renome napadalca, s katerim ni dobro češenj zobati. Leta 1982 ga je kot skupno 44. na NHL draftu izbralo moštvo Detroit Red Wings, toda do leta 1986 je igral v ligah OHL, AHL in IHL. Po prihodu v Italijo je najprej igral za Como, nato za Alleghe do leta 1993, ko je za dve leti prestopil v milanski Saimo in bil prvi strelec kluba. Vrnil se je v Alleghe, pred odhodom v Veliko Britanijo pa je zaigral še za Bolzano in v Alpski ligi bil pri vrhu po kazenskih minutah. Zadnjo sezono je igral za moštvo Newcastle Cobras. Ker ima italijansko državljanstvo, je bil tudi član italijanske državne reprezentance, med drugim tudi na dveh svetovnih prvenstvih skupine A, leta 1992 na Češkem in leta 1993 v Nemčiji. Ker je v dobro obveščenih krogih slišati imena še nekaterih hokejistov (mimogrede, jeseniški klub je zavrnil Colina Warda in Kevina St. Jacquesa,), ki bi utegnili priti na Ledarsko 4, je torej jasno tudi to, da do konca sezone za mesto v ekipi Acronija nihče nima potrjene stoodstotne rezervacije. S prihodom Kavčiča in Italo-Kanadčanov pod streho Podmežakle, se je začel spreminjati tudi stil igre. To so na svoji koži občutili predvsem igralci Velvana Kladno, ki so na Jesenice kot člani elitne lige iz dežele olimpijskih prvakov, prišli kot favoriti, domov pa odšli poraženi in s kakšno modrico. Na tej tekmi so si naši hokejisti prislužili kar 82 kazenskih minut in menda bo tak način igranja ostal. Jeseniške hokejiste nihče več ne bo imel za strahopetce, ki jih lahko odpraviš z levo roko, če jih le malo trše zagrabiš.

Boštjan Fon

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE:

žlahta, šema, ralo, valjar, kraljevič, Edo, Radovljčani, čopa, Gati, Ada, CM, Ilarion, nižina, letak, leš, mir, NS, salo, lov, mama, iks, Ažbe, svinec, Gott, gala, til, uvertura, oleati, marioneta, Lavrič, iris, akov, praska.

Izžrebani reševalci, ki prejmejo nagrade - vstopnice za ogled hokejske tekme po lastni izbiri so:

1. Boštjan Mrak, Titova 47, 4270 Jesenice,
2. Mirjana Kralj, Hrušica 118, 4276 Hrušica,
3. Sonja Lotrič, Raziskave in razvoj, Acroni.

Potrdila, s katerimi boste dvignili vstopnice v pisarni Hokejskega društva, vam bomo poslali na dom, zaposlenim v Acroniju pa na delovno mesto.

Novice so interni časopis SŽ Acroni, naklada 1700 izvodov. Uredniški odbor posloводство ACRONI-ja, glavna urednica Lilijana Markež. Novice izhajajo enkrat mesečno. Oblikovanje in tisk Tiskarna knjigovoznica Radovljica

Po sklepu Ministrstva za kulturo št. 415-26/97 z dne 7. 1. 1998 sodi mesečno interno glasilo »NOVICE« med proizvode, za katere se plačuje 5 % davek od prometa proizvodov.